

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**La qüestió del Col·legi de Segona Ensenyança**

De la publicació quinzenal «Inquietud», apareguda ahir:

«En el pròxim número publicarem la nostra informació i opinió sobre l'assumpte del Col·legi de Segona Ensenyança, puix creiem que els esdeveniments s'hauran desenrotllat i faran necessari que nosaltres hi intervinguem»

Hem volgut recollir la nota amb que encapçalem aquestes ratlles i no pretenim comentar-la com podríem fer-ho, donades les circumstàncies en que es mou LLUITA i d'acord amb el que anem sabent que van tramant els enemics seculars de l'Institució, bé prou i prou coneguts de tots ja fa molts temps les quals ja insinuavem en nostre darrer número. Per sí sola, aquesta nota d'«Inquietud» es comenta i s'aclareix. Ella ens demostra—com dèiem la setmana passada—que la qüestió del Col·legi de Segona Ensenyança no està acabada. Cal, doncs, que estema l'aguait, i amb nosaltres tots els nostres amics i els que ho són de l'obra cultural que ha fet i ha de fer encara aquesta institució d'ensenyança que honora Granollers i els que la concebiren. Per a defensar l'Escola creada pel Municipi de Granollers, estarem sempre en el nostre lloc. Que pensin ben bé, els que vulguin destruir-la, cap on volen anar, puix nosaltres i els nostres amics, en aquesta qüestió, que tant preocupa els *consellers interins* de l'Ajuntament de Granollers, que res ni ningú no representen, si no són les quatre pessetes que tenen, i que qui sap alguns com les han adquirides, arribarem fins al final. Volem l'Escola de Segona Ensenyança cada dia més forta i més potent. Si es demostra que pot ésser perfeccionada, treballem per a acon-

seguir-ho, sense les passions dominants que tot ho emmetzinen. Però el que es vulgui fer, que es pensi abans, i que es mediti bé. L'Alcaldia, i amb ella tota la colla de rabiosos, que mai no han sentit el goig d'un ideal i que ara porten la qüestió, cal que analitzin l'estat de passió que sent el poble quan es parla d'aquest assumpte; i si el seny i la ponderació que ha de tenir tota autoritat li marca una trajectòria, procuri seguir-la sense imperatius ni ordres externes que puguin produir accions de violència que tots hauríem de lamentar.

Donem, doncs, la nota de moderació i de sensatesa que cal emprar, en aquests moments d'intensa vida local. Volem salvar la nostra responsabilitat davant les autoritats superiors i davant la ciutat nostrada. Que el senyor Alcalde i els seus consellers carreguin amb les responsabilitats de tota mena que puguin derivar-se, si volguent no rendir-se a l'evidència, posada de manifest en la darrera sessió de l'Ajuntament, insisteixen a plantejar en forma violenta, fora de llei i de mesura, la qüestió del Col·legi, seguint els dictats de quatre senyors que, sense responsabilitat del càrrec, pretenen abocar el veïnat de Granollers a un greu conflicte.

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de l'Escorxador, amb les normes per ell portades a la pràctica en el pes de bestiar mort es gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensió fa que a espalles del càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que el de l'Alcalde.

Noblesa obliga**Aclaració, més que rectificació**

D. Josep Canals i Carreño, professor de l'Escola Municipal de Segona Ensenyança, ha demandat el nostre Director per considerar injuriosa la frase «el cínic Canals» que figura en l'article «L'afer del Col·legi de Segona Ensenyança», publicat en el nombre corresponent al dia 28 del prop passat setembre.

Apart que en l'acte de conciliació celebrat davant el Jutjat municipal de Canovelles, el Director de LLUITA va exposar al susdit Canals Carreño, que jamais ha estat en el seu ànim ni en el del cos de Redacció i col·laboradors del setmanari ofendre ni siquerra molestar la seva dignitat, ens apressem avui, tal com demanda l'actor i d'altra part tenim ofert, donar qualques explicacions que satisfacin al dit professor.

La intenció de l'articulista—ens consta positivament—en aplicar al Sr. Canals el qualificatiu de «cínic», mai va ésser la d'atribuir-li les males qualitats que senyala el Diccionari de la llengua (immoral, impúdic, etc.), car el coneixia de sobres i ens consta que, contràriament, està dotat de qualques virtuts; emperò, qui sap si per l'excés de treball que sobre d'ell pesa, conseqüència del que desenrotlla a l'Escola municipal, no dona a la seva persona, ni a la seva indumentària, la importància que requereix, mostrant-se generalment descuidat, deixat, el que, en llenguatge castellà, hom en diu «desaseado», i d'aquí l'aplicació de la paraula «cínic», qual sinònim vàrem acceptar, per a qualificar la persona de qui, sentint-se ofès i creient en la nostra maldat, volgué fer-nos sentir el pes de la justícia, en ares de la que, no dubtem, quedarà content amb les nostres explicacions ben sentides.

LA DIRECCIÓ, REDACCIÓ I COL·LABORADORS DE «LLUITA»

Coacció intolerable

Protestem irats de la coacció, per demés indigna, de que en sessió pública municipal ha volgut fer objecte, l'Alcalde, En Albert Rosàs, al Secretari Municipal, Sr. Boét, en la seva condició de corresponsal d'«El Dia Gráfico».

No està en el nostre ànim sortir a la defensa del company de premsa, puix que abriguem la seguretat de que ja farà arribar la seva veu fins on sigui precís i que qui té autoritat per fer-ho, posarà a rotllo al Dictador de «guardarropia» que tenim a Granollers «para solaz y esparcimiento» dels tontos i la canalla.

El que sí volem palesar, és la injúria que significa, per a la premsa, el que encara pugui dir-se que hi ha, en ciutats de Catalunya, subjectes que, revestits d'autoritat, pretenen amordacar-la perquè el periodista no s'avé ni poc ni molt a posar sota els seus peus la dignitat professional.

Un alcaldé poca-solta, que no serviria ni per a agutzil a Arbeca—posem per cas,—abusant d'un estat d'excepció i vulnerant la llei, no deixa publicar la certificació d'uns acords municipals que el posen en evidència; imposa penyores a uns estudiants perquè donen un crit d'alerta a la població liberal i denuncien inequívocues actituds de la majoria de l'Ajuntament vers l'Escola Municipal de Segona Ensenyança; i finalment, amb la seva peculiar *grapa*, vol que el Secretari de l'Ajuntament s'avingui a ésser un ninot més dels que rodegen el seu ridícul altar.

Tothom coneix el senyor Boét; però no tothom sap el que molt particularment sap l'autor d'aquestes ratlles, per haver-ho sentit de boca del propi senyor Rosàs, que, com a funcionari, el Secretari de l'Ajuntament compleix estrictament els seus deures i qui si no fós perquè En Riba i Espanya li diu cada dijous que no s'en fiï, comptaria amb la seva absoluta confiança.

Tot l'atildament del Secretari municipal, ni el seu guant blanc, no ha estat prou per a lliurar-se de la poca educació de l'home que el dia que deixi, o millor, li prenguin la vara, haurà d'emigrar de Granollers, com ahir hagué d'emigrar de Sant Feliu de Codines.

El *remember* Sant Feliu!, fou el crit obligat en la sessió plenària del 29, en que va haver de sortir per la porta falsa, com els malfactors, per no trobar-se amb les dues mil persones que l'esperaven a la Plaça, i que piadosament li recorda «La Veu de Catalunya», en una nota del seu caritatiu corresponsal en nostra ciutat.—X.

Crit d'alerta

Ens assabenten uns ciutadans industrials que han estat cridats per l'Alcalde al seu despatx oficial per a indicar-los-hi la conveniència de que s'allistin com socis del Centre Gremial, pel "benefici" que a llurs interessos pot representar el sol fet d'ésser individus militants d'aquella entitat.

Donem el crit d'alerta sobre aquesta maniobra, que pot significar una coacció al lliure dret d'associació, tot recomençant, a tots quants rebin aquest amable recadet, que sàpiguen fer us dels drets que les lleis concedeixen per a garantir llur llibertat.

La política de la Lliga Regionalista

Aquesta entitat, en la qual s'han anat trobant tots els cacics i caciquets de pobles i comarques que en altre temps havien estat afiliats a la política que, com a representants del poder central, venien desenrotllant a Catalunya els Planas i Casals, els Comas i Masferrer i altres polítics de trista memòria; l'entitat que durant molts anys havia estat considerada el cap i casal dels més fervents defensors de les reivindicacions catalanes, portada per l'afany de grandeses i deixant a últim terme els ideals, mantenia constant contacte amb determinats elements polítics enemics de Catalunya, fins que ha vingut el moment que els esdeveniments l'han obligada a destapar-se, donant lloc a que tota la premsa de casa nostra fassi pública protesta de la seva falsa actuació. Vagi, com a mostra del què diem, aquest article que reproduïm del "Diari de Vich":

No em reca pas gens

Dies enrera, l'amic Ariel, deia des d'aquest Diari: «Jo sóc dels que encara em sap greu acomiadar-me d'una manera definitiva dels regionalistes catalans». Doncs jo, amic Ariel, tot i haver-me sabut greu, ja fa molt temps que me n'he separat. I no em reca pas gens.

Crec que és hora d'acabar amb ploricons i condescendències. Tot allò, tan bonic, de *entre catalans i de entre homes que professen uns mateixos ideals*, avui només són coses per entabanar a quatre senyors que llegeixen el «Brusi» i quatre poetes de Jocs Florals. Avui dia, predicar que els regionalistes professen els mateixos o semblants ideals que els catalanistes, són ganes de passar el temps i de res més. Havia estat un altre temps, que era així. Llavors jo també havia figurat entre els rengles de la Lliga. La primera «Joventut Nacionalista» que es va formar al meu poble — em cap l'honor d'ésser-ne un dels seus propulsors — estava adherida a la Lliga Regionalista. En totes les diades electorals, jo era dintre l'estatge que la Lliga té a la plaça de la Cucurulla a inflar-me les mans, celebrant les grans victòries. Breu; jo era un entusiasta acabat de la Lliga Regionalista. Què puc fer-hi, però, si ella m'ha deixat i ha fet marxa enrera? Jo sóc allí on era. Es ella que ha canviat. I quin canvi, amic Ariel! Un canvi d'aquells que, creieu, no us dolgui pas gens acomiadar-vos-en definitivament.

El moment escollit per hissar les dues banderes i el cas Macià, són coses que diuen prou i massa, allí on ha arribat a devallar aquell partit que tantes il·lusions ens havia deixat forjar.

Les paraules del senyor Maynés a l'Ajunta-

Contribuent

Quan se't presentí al cobrament l'impost d'inquilinat, recorda't que En Ramon Montañà assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pessetes l'any. Es dir, DUES PESSETES AMB ONZE CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.

ment de Barcelona són una d'aquelles coses que et fan plorar de ràbia i de vergonya. Quasi us fan arribar a l'extrem de tolerar abans la «Unión Patriótica» que la «Lliga Regionalista». Això, pot semblar una sortida de tó, un exabrupte, una *boutade*. No, amic Ariel, no. La Lliga és un adversari dels més perillosos i dels que hom deu guardar-se'n més. Es hora ja d'arreconar les paraules velades i d'esventar tots els sofismes.

En fi, amic Ariel, permeteu-me que us ho digui, però avui ja començo a dubtar de tots aquells catalanistes que donen, encara, una certa bel·ligerància a la Lliga Regionalista, a aquell partit del qual, en el seu bon temps, jo n'havia estat un entusiasta militant i que, avui, la meva catalanitat i el meu sentit comú me n'han fet tornar un decidit i franc adversari.

AGUSTÍ VERGÈS

«M'has de querert por juersa, sinó...»

Tota la setmana estem cercant Alcalde perquè a En Rosàs ningú no el vol. Els nois que en moment oportú—amb molta oportunitat—es diran d'Acció Catalana i que tenen tractes amb els comunistes (?) de La Unió Liberal, molt seriosament han posat la qüestió «sobre el tapete» i han fet sentir la seva veu—i lleugera menaça—prop del que aspira a representar, en la «Asamblea», el nostre districte.

En Jaume de Riba (abans Santiago), que ja fa algun temps que a Granollers actua de patró aranya, conté la «avalancha» amb la promesa formal de que es cerca substituït a l'actual Alcalde i que sols falta trobar-lo, que el Governador hi estigui conforme i que el Ministre dicti la R. O.; comptant sempre que, arribat el moment precís, siguin ells que actuïn d'arcabots dels que governen Espanya.

Casi res!

Però, el millor del cas, és que ni En Rosàs, ni l'escolanet Pineda, no volen deixar la Casa Gran. I no per res, sinó per allò del *chupen*; i tenen acordat, amb gran contentament d'En Riba, no anar-se'n ni a fum de sabatots. I quan el *sinedrin* de La Guatlla els tira en cara llur estultícia, es posa «en jarras», *el gachó del arpa*, per a dir-los:

«Dicen que no me quieren poco ni mucho.

Pos m'han de querert por juersa, sinó... los punxo».

R.

En la sessió del ple del 29 de setembre el conseller Sr. Agustí Aymerich va quedar de cos present.

«De cara al poble» va ésser acusat, en plena sessió pública, d'abús del càrrec en profit propi, i tota la seva defensa enfront d'una acusació documentada i concreta va quedar reduïda a assabentar-nos que havien tingut un petit descompte: que «no són tantes pessetes» com acabaven de demostrar.

Però resta ben provat el fet que en cada número de LLUITA hem vingut denunciant.

Al conseller Sr. Aymerich se li ha d'exigir que presentí la dimissió del càrrec. Es indigne de pertènixer a la Corporació Municipal que ha d'administrar els cabals de la ciutat.

Investides

Alcalde de Ramaderia

—Hom diu que el senyor Batlle s'ha dirigit a la Junta de Senyores de l'Asil Casa Bressol exigint que en un plaç de 5 dies ha de deixar desocupat el local on guarden els infants en les hores que llurs pares són al treball i s'han d'haver traslladat en un local del carrer de Ricoma.

El nostre dictadoret tracta les associacions de beneficència amb una galanteria pròpia del que ha nascut en la major opulència, i pel seu cervell, casi petrificat, no se l'hi ha presentat mai la imatge esfereïdora dels pobres carregats de fills, que necessiten l'ajut de persones de bons sentiments i de societats benèfiques perquè siguin ateses les necessitats i educació dels seus tendres fillets.

Es va demostrant que al nostre Batlle no se'l pot treure de l'Agricultura i la Ganaderia.

Intent inútil de sacrifici

—Després de la sessió del Ple del dia 29 de setembre, va quedar tan mal parada l'autoritat del Batlle, que tothom va creure que havia de presentar la dimissió.

Tant va ésser així, que vàries personalitats (?), entre elles un antic polític, varen dirigir-se a la Colla de l'odi, que és la que assessora el Batlle, oferint-se per acceptar el càrrec.

L'antic polític feia el sacrifici, disposat a fer tot el que li manessin la Colla, per gros que fós, i recalca que no li feien por les pitadas ni cap altra manifestació pública, de simpatia (?), ja que en altra època s'hi havia entrenat prou i reprov.

En l'única cosa que no estava conforme era en partir-se el sou amb En Pineda; volia totes les 375 pessetes per a ell.

Els de la colla el miraren amb desconfiança i li varen dir que ja li tornarien la resposta.

Tornem a insistir

—En el darrer número demanavem al concessionari del servei de recollida d'escombraries que, ampliant la feina que li encarregà *Inquietud*, d'escombrar la brutícia de la Casa Gran, passés per casa del Director de dit setmanari escombrant-lo del llit i evitant així que es llevi a dos quarts de dues.

No hem estat atesos, potser perquè els carros tenen tot el matí ocupat. Si el passar-hi ho dificultés només una qüestió d'horari, poden anar-hi per la tarda, ja que alguns dies s'ha permès el luxe de somniar en Tolstoy fins a les set del vespre. ¡Tot d'un tirón!

Reclamació que portarà cua

—S'ens assegura que la casa Malatesta de Barcelona ha reclamat per la via legal a En Santia-

go de Riba 47'80 pessetes en que estava valuada la peça llarga que dit personatge els llogà per a assistir a la processó de la Mercè.

Com sigui que la casa perjudicada fonamenta la seva demanda dient que la peça els ha estat tornada amb una grossa cremada a l'esquena, en Santiago demana que es cridin a declarar tots els xòfers que l'han portat en els autos que ell fa servir de «gorra», perquè justifiquin que el senyoret no fuma.

No tothom és fet per dimitir

Llegim en «La Vanguardia» d'ahir:

«Zaragoza, 10.—El alcalde don Jorge Jordana ha presentado su dimisión del cargo a consecuencia de un incidente que tuvo con un concejal en la última sesión, y a pesar de los ruegos de los concejales para que se quedase, persiste en abandonar el cargo.»

Prengui exemple el nostre Batlle. Amb tot i haver-se-li revolucionat tota la majoria en l'última sessió del Ple no volguent votar la proposició que va presentar, que feia referència al pagament del Cupó, continua en el càrrec sense presentar la dimissió.

Es veu que d'Alcaldes n'hi ha de tota mena.

Si jo fos Alcalde!

Ara que tant es parla de la crisi municipal, produïda, no per la dimissió de l'Aymerich (que no vol anar-se'n de l'Escorxador encara que es torni a provar públicament—com va ocórrer en la darrera sessió del Ple—que el càrrec de delegat que indignament ostenta li proporciona sanejats ingressos en perjudici del comú), sinó que la crisi ve de l'Alcaldia, que el senyor Rosàs no vol desempenyar per més temps, s'ens acut desenterrar una «Investida» que tenem a punt fa dugues o tres setmanes. Diu així:

Si jo fos Alcalde!...

El Senyor Ramon somnia en la vara. Ell, de totes passades vol presidir l'Ajuntament de Granollers, i no perd ocasió per a demanar al poble que el porti al primer *sillon* del Consistori. L'altre dia, en una reunió haguda per a tractar (com de tot quant tracta el Senyor Ramon) assumptes de verdadera importància, i quan les coses anaven pel camí que ell volia, es destapà tot fogós amb la sacramental frase: *Si jo fos Alcalde!*...

Posteriorment, lamentant-se en família de les coses mal fetes que fa el senyor Rosàs, exclamà també tretze vegades seguides: *Si jo fos Alcalde!*...

Senyor Governador: Senyor Santiago de Riba: ¿Què esperen a fer Alcalde al senyor Ramon Montanyà i Guasch? Nosaltres, sumant-nos als desitjos tant sentits de l'interessat, demanem a la primera autoritat de la província i al cacic màxim d'aquestes terres

del baix Vallès, que nomenin Alcalde de R. O. al Senyor Ramon en la vacant que deixarà En Rosàs i Macià. I si aquets senyors, que tant poden, en tot això de treure i posar alcaldes, no l'en fan; si no li donen la tan desitjada *vara*... d'Alcalde, ens encarem fit a fit amb el poble de Granollers i ens atrevirem a demanar als granollerins de debò, als d'acció, que, de no ésser possible que al Senyor Ramon li donguin la *vara* quan menys tots plegats, com un sol home, li donguin *amb una vara*... però de freixa.

Crònica d'esports

Campionat segona preferent

El Samboià guanyà el Granollers per 1 gol a 0

Novament el Granollers fou batut diumenge, dia 5, i si bé la derrota fou per la mínima diferència, el cas és que el nostre equip continua al marge de la puntuació.

El partit, més ben dit, el joc que desenrotllaren porter, defenses i mitjos locals, fou tan extraordinari, que bé es mereixien la victòria.

El Granollers va perdre perquè els seus davanters no actuaren com cal; és dir, alguns com poden i deuen i els altres perquè la por els domina i no els deixa caminar.

El cas és que varen perdre i que s'esfumaren els dos punts que molt bé podien ésser apuntats al seu favor.

El Samboià va guanyar perquè Elias va saber aprofitar una passada de Castanera en un atac ràpid i quan més domini exercien els granollerins.

Va jutjar el col·legiat Santiago, bé i imparcial.

Els equips estaven formats per Gallofré, Lladó, Miralles, Marií, Sala, Ortuño, Arribas, Gordi, Saura, Navarro i Antich, el Granollers.

El Samboià va alinear Ramoneda, Laca, Mir, Cifuentes, Barrachina, González, Turró, Avellanet, Elias, Alf i Castanera.

Avui, a Sans

Sans-Granollers

Aquesta tarda el Granollers es traslladarà a Sans per a jugar de campionat contra la Unió Esportiva d'aquella barriada.

El partit d'avui serà difícil pels granollerins, però no volem desconfiar d'obtenir un honorós resultat i qui sap també si una victòria.

En l'onze granollerí hi han modificacions en la seva ratlla d'atac, en la qual «debuten» alguns nous elements, dels quals sembla que hom en té immillorables referències.

GOL

Impremta Garrell : Granollers

Anís Picarol

Demaneu-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS

de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra
 funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM   **Orange Crush S. A. E.**

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

◀ CASA PARÍS ▶

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Miljons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146